

РЕШЕНИЕ

№ 2964

гр. София, 30.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Кръстева, като разгледа дело номер **3949** по описа за **2010** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 01. 02. 2010 г. по НАХД № 10908 / 2009 г., С районен съд, НК, 23 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 94963 / 17. 08 2009 г., издадено от зам. началник отдел „Пътна полиция” - С., с което на М. С. П., е наложена глоба в размер на 200 лв. и два месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от П., в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Токев и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на

първоинстанционния съд.

Установено е, че на 19. 07. 2009 г., около 10.32 часа, в гр. С. по околоръстен път с посока на движение от БУ. „Черни връх” и на моста над БУ. „Симеоновско шосе”, жалбоподателят П., управлявал лек автомобил „БМВ” с ДК № СА 4339 МС, със скорост 103 км/ч, при ограничение със знак В26 – 60 км/ч., установена с радар TR4 № 153, фиксиращ скорост, дата и час, показани на водача.

На жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП 94963 / 17. 08 2009 г. от зам. началник отдел „Пътна полиция” - С..

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че първоинстанционното решение е неправилно и незаконосъобразно. Жалбата е изцяло бланкетна и в нея всъщност не са посочени конкретни пороци на съдебното решение, представляващи касационни основания.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. От страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта, като в същото време свидетеля изрично заявява, че на мястото, на което са били имало ограничение на скоростта, означено с пътни знаци.

В тази връзка, независимо че в конкретния случай уреда за измерване на скоростта не е от типа, който записва и регистрационния номер на автомобила, безспорно е установено, че жалбоподателят е управлявал автомобила със скорост по-висока от максимално разрешената.

Видно от приетата от районния съд разпечатка, техническото средство като TR 4 № 153, е отчело посоченото в АУАН нарушение на 19. 07. 2009 г. в 10.32 часа.

При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП, първоинстанционния съд е постановил правилно решение.

Наложеното административно наказание е в размера определен от нормата на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С. - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 01. 02. 2010 г. по НАХД № 10908 / 2009 г., на С районен съд - Наказателна колегия, 23 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.